ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៧/០៣១

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីក្ស័យធន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៧ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី ៧ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ROYAUME du CAMBODGE · LE MINIST... ROYAL

ច្បាប់

ស្តីពី

ក្រុំឃជន

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពី វិធាន លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធី និងដំណើរការក្តីពីក្ស័យធននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងផ្តល់នូវការទូទាត់ ឬការសងជាសមូហភាពតាមលំដាប់ និងត្រឹមត្រូវតាមសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដោយយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលមកទូទាត់ ឬ សង និងផ្តល់នីតិសម្បទាដល់អាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល កាលណាភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍យល់ថាសមស្រប ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះពាណិជ្ជករ និងនីតិបុគ្គលដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤.-

ពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យដូចខាងក្រោម :

១-ក្ស័យធន សំដៅដល់ស្ថានភាពរបស់ពាណិជ្ជករ ឬ នីតិបុគ្គលមិនអាចទូទាត់សងបំណុលបាន ហើយត្រូវបានប្រកាសបញ្ជាក់ដោយតុលាការ ។

២-សិទ្ធិលើបំណុល សំដៅដល់សិទ្ធិទទួលការទូទាត់សងពីកូនបំណុល ឬ ការទូទាត់ពីទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលកើតមានឡើងមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយមិនគិតថាសិទ្ធិលើបំណុលនោះមានលក្ខខណ្ឌមិនទាន់ទូទាត់បាន ឬ មានភាពបន្ទាន់ឡើយ លើកលែងតែច្បាប់ចែងច្បាស់ថាជាសិទ្ធិលើបំណុលខាងរដ្ឋបាល ។

៣-ក្រុមហ៊ុនមូលធន សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិតរួមមាន ក្រុមហ៊ុនឯកជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត និងក្រុមហ៊ុនមហាជនទទួលខុសត្រូវមានកម្រិត ដែលបានបង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ។

៤-ថ្លៃចំណាយក្នុងសំណុំរឿង និងថ្លៃចំណាយក្នុងការបន្តសំណុំរឿង សំដៅដល់ប្រាក់ប្រដាប់ក្ដី ថ្លៃចំណាយ និងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួលនិងការចំណាយរបស់អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ។

៥-តុលាការ សំដៅដល់តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយមានយុត្តាធិការលើសំណុំរឿងក្ស័យធនតាមអំណាចនៃច្បាប់នេះ ។

៦-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ សំដៅដល់ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទូទៅ ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិតដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្ដីពីសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ។

៧-បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធសំដៅដល់ :

ក-ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ចែងការរបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល

ខ-សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬ សហព័ទ្ធរបស់ម្ចាស់ភាគហ៊ុន អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ការរបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល

គ-បុព្វញាតិ ឬ បច្ឆាញាតិរបស់កូនបំណុល ឬ របស់បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក និងចំណុច ខ ខាងលើ

ឃ-សហព័ទ្ធរបស់បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច គ ខាងលើ

ង-កូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធរបស់កូនបំណុល ឬ របស់បុគ្គលណាមួយដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ឃ ខាងលើ

ច-បុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះកាន់កាប់ភាគហ៊ុនច្រើនជាង ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃភាគហ៊ុន ឬ ជាអភិបាល ឬ ជាអ្នកចាត់ចែងការ

ឆ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលបុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះជាសហកម្មសិទ្ធិករ ឬ ជាអ្នកចាត់ចែងការ

ជ-នីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ដែលបុគ្គលដូចបានរៀបរាប់ក្នុងចំណុច ក ដល់ចំណុច ង នៃមាត្រានេះ កាន់កាប់ដើមទុន លើសពី ៥% (ប្រាំភាគរយ) ឬ ជាអភិបាល ឬ ជាអ្នកចាត់ចែងការ ឬ ជាសហកម្មសិទ្ធិករ

ROYAUME DU CAMBODGE
MINISTRE DU PALAIS

5/4r

ឈ-ជនដែលរស់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់កូនបំណុល ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល

ញ-រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលតាមមូលហេតុវិជ្ជាជីវៈ ឬ ទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្មជាមួយកូនបំណុល បុគ្គលនេះមានលទ្ធភាពប្រើព័ត៌មានសម្ងាត់ស្តីពីកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម ឬ ហិរញ្ញវត្ថុរបស់កូនបំណុល

ដ-ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារពីកូនបំណុល ដែលមានតម្លៃលើសពី ៥% (ប្រាំភាគរយ) នៃសិទ្ធិលើបំណុលសរុបរបស់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ។

៨-ម្ចាស់បំណុល សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិទាមទារសំណងពីកូនបំណុល ឬ ពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ។

៩-ម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា សំដៅដល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើទ្រព្យដែលកូនបំណុលបានដាក់ធានាកាតព្វកិច្ច ។ ម្ចាស់បំណុលនេះ មានសិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងការទទួលសំណងមុនម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត ។

១០-កូនបំណុល សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលដែលក្ស័យធន ។

១១-ការទូទាត់ជម្រះ សំដៅដល់បើម្ចាស់បំណុលក្លាយជាកូនបំណុលវិញដោយចៃដន្យ ភាគីទាំង២អាចធ្វើការទូទាត់ជម្រះកាតព្វកិច្ចរៀងៗខ្លួនដោយកាត់កងបំណុលទៅវិញទៅមក ។

១២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល សំដៅដល់គណៈកម្មការតែងតាំងដោយម្ចាស់បំណុលក្នុងចំណោមម្ចាស់បំណុល ដើម្បីបំពេញការងារតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងមូល ។

មាត្រា ៥.–

១-បណ្តឹងឧបាស្រ័យ ឬ បណ្តឹងជំទាស់ មិនមានអានុភាពផ្អាកការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនឡើយ ។

២-ប្រសិនបើច្បាប់នេះមិនមានចែងពីបទប្បញ្ញត្តិពិសេសទេ បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

ជំពូកទី ២
ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន
កម្មវត្ថុ មូលហេតុ និងបណ្ដឹង

មាត្រា ៦.-

១-ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍អាចប្ដឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនតាមច្បាប់នេះ ទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាពាណិជ្ជករ និងជានីតិបុគ្គលដូចខាងក្រោម :

ក-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើង តាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ-រូបវន្តបុគ្គលដែលមានលំនៅឋាន និងទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

គ-ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គល ដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ឃ-រូបវន្តបុគ្គលដែលមានលំនៅឋានក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបើកតាមច្បាប់នេះទល់នឹងបុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចទី ១.គ និង ១.ឃ នៃមាត្រានេះត្រូវអនុវត្តចំពោះតែទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមានទីស្នាក់ការកណ្ដាលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ទ្រព្យសម្បត្តិខាងក្រោមនេះត្រូវចាត់ទុកថាស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា :

ក-រូបទ្រព្យដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ខ-ទ្រព្យសម្បត្តិ និងសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិផ្សេងៗទៀតដែលតម្រូវឱ្យចុះបញ្ជីតាមច្បាប់ ឬតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនអាចត្រូវបានបើកតាមច្បាប់នេះ ទល់នឹងកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលដែលជាបុគ្គលស្ថិតនៅក្រោមវិសាលភាពនៃច្បាប់ស្ដីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិង

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ហិរញ្ញវត្ថុ ច្បាប់ស្តីពីការធានាភ័ណ្ឌប់រង និងច្បាប់ស្តីពីការបោះផ្សាយ និងការជួញដូរមូលបត្រមហាជន លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិចែងក្នុងច្បាប់ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៧.-

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនប្តឹងដោយកូនបំណុល ឬ ដោយម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចមួយ ឬ ច្រើនដែលមានសុពលភាព និងដល់កាលកំណត់សងដែលមានទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ៥.០០០.០០០ (ប្រាំលាន) រៀល គឺជាមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុលនោះ លើកលែងតែកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយដែលនាំឱ្យមានបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុច ៣ រហូតដល់ចំណុច ៩ នៃច្បាប់នេះ ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចសម្រេចកែប្រែចំនួនប្រាក់កាតព្វកិច្ចអប្បបរមាដែលជាមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនដូចបានចែងក្នុងចំណុចទី ១ ខាងលើបាន ។

មាត្រា ៨.-

១-បណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

២-បណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងចុះហត្ថលេខាដោយអ្នកប្តឹង ។ បណ្តឹងសុំនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោម:

ក-ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់កូនបំណុល

ខ-ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកប្តឹង

គ-មូលហេតុតាមមាត្រា ៧ នៃច្បាប់នេះ ដែលជាបង្អែកនៃបណ្តឹង

ឃ-សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីកាលៈទេសៈដែលនាំឱ្យមានមូលហេតុនៃបណ្តឹង

ង-ភស្តុតាងជាបង្អែកនៃបណ្តឹង រាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ឯកសារភ្ជាប់ដែលអាចផ្តល់ទម្ងន់ដល់បណ្តឹង

ច-បញ្ជីរាយនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុលបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នូវឈ្មោះ អាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់បំណុល និងទឹកប្រាក់ដែលគេទាមទារ ក្នុងករណីដែលសំណុំរឿងប្តឹងដោយកូនបំណុល ។

8/47

-៧-

៣-ការពិនិត្យពាក្យបណ្ដឹង ការបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្ដី ការដាក់ប្រាតិភោគលើបណ្ដឹង ត្រូវអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

មាត្រា ៩.-

១-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលលែងមានលទ្ធភាពបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៧ ដែលដល់កាលកំណត់អនុវត្ត និងនៅមានសុពលភាពក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទត្រូវសង កូនបំណុលនោះត្រូវដាក់ពាក្យបណ្ដឹងបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងខ្លួនឯង ។

២-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល កូនបំណុលនេះត្រូវមានកាតព្វកិច្ចធានាឱ្យបណ្ដឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននេះ ស្របតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ។ ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ ក្រុមហ៊ុនមូលធន ផ្អែកតាមករណីនីមួយៗ អភិបាល សហកម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកចាត់ការគ្រប់រូប ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចធានាឱ្យបណ្ដឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននេះ ស្របតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ។

៣-បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើដោយចេតនា ឬ ដោយការធ្វេសប្រហែសក្ដី ត្រូវទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់របស់កូនបំណុលលើការខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ពីការខកខាននោះ ។ បើកាតព្វកិច្ចធានាក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើធ្លាក់ទៅលើបុគ្គលច្រើននាក់ បុគ្គលដែលមានចេតនា ឬ មានការធ្វេសប្រហែសទាំងនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាផង និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នាផង ចំពោះការខូចខាតដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ពីការមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចនោះ ។ បើសំណុំរឿងក្ស័យធននេះត្រូវបានប្ដឹងទល់នឹងកូនបំណុល ការខូចខាតនេះ ត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវចាត់វិធានការក្នុងនាមម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ដើម្បីទារសំណងខូចខាតទាំងនេះ ។

មាត្រា ១០.-

តុលាការត្រូវផ្ញើពាក្យបណ្ដឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនរបស់ម្ចាស់បំណុល ឬ របស់អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការឱ្យទៅកូនបំណុល មិនឱ្យលើសពីរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃបណ្ដឹងនោះ ចូលដល់តុលាការ ។

មាត្រា ១១.-

១-ចាប់ពីពេលដាក់ពាក្យប្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនរហូតដល់ពេលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវចាត់រាល់វិធានការចាំបាច់ ឬ សមស្របដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុល ។ ជាពិសេសបើយល់ឃើញថាចាំបាច់ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅតុលាការដើម្បីឃាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ព្យួរបណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា ឬ គ្មានកិច្ចធានា ដែលប្តឹងទល់នឹងកូនបំណុល ឬ ទ្រព្យសកម្ម ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ។

៣-រាល់សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការដែលសម្រេចតាមចំណុចទី ១ និងចំណុចទី ២ នៃមាត្រានេះ ត្រូវជូនដំណឹងដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈតាមសារព័ត៌-មានប្រចាំថ្ងៃ ។

ជំពូកទី ៣
សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

មាត្រា ១២.-

១-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនរបស់កូនបំណុលឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ក្រោយពីបានទទួលបណ្តឹងសុំ ហើយទោះជាក្នុងករណីណាក្តីត្រូវបើកសវនាការមិនឱ្យលើសពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

២-តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យបណ្តឹង ។

៣-កូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងសវនាការ ។

មាត្រា ១៣.-

១-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ឃើញថា បណ្តឹងសុំមានមូលហេតុសមស្របនោះ តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បី :

ក-បើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-តែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នតាមមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ

គ-កំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ចាប់ពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ តែមិនត្រូវលើសពី ៦០(ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ឃ-បញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់នៃការដាក់ជូនភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារដែលត្រូវមានរយៈពេល៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលនេះ តុលាការត្រូវពិនិត្យថា តើកូនបំណុលបានដាក់ជូនសំណើផែនការសុំសម្របសម្រួលដែលកូនបំណុលអះអាងថា ផែនការនោះមាន ឬ គ្មានការគាំទ្រពីម្ចាស់បំណុល ។

៣-បន្ទាប់ពីបើកសវនាការលើបណ្តឹងសុំ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថា គ្មានមូលហេតុសមស្របដែលជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងនេះ ឬ បើបណ្តឹងនេះធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល ដោយរួមជាមួយកូនបំណុលគឺជាឧបាយកល ឬ មានបំណងទុច្ចរិត តុលាការត្រូវសម្រេចលើកបណ្តឹងសុំនេះចោល ។

៤-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ លើកបណ្តឹងសុំក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ១៤(ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់សវនាការលើបណ្តឹងសុំ ។

៥-កូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលអាចប្តឹងជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនោះ ។

មាត្រា ១៤.-

១-នៅពេលចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ នៅពេលណាមួយ បន្ទាប់ពីចេញសេចក្តីសម្រេចនេះ តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យជម្រះបញ្ជីលើអាជីវកម្ម

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

11/47ក

របស់កូនបំណុល ប្រសិនបើតុលាការយល់ថាអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុលពីមុនមិនអាចនឹងមាននីតិសម្បទាឡើងវិញ ហើយមិនអាចមានការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល ។

២-តុលាការអាចចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យជម្រះបញ្ជីតាមចំណុចទី ១ ឬ តាមការស្នើសុំរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ម្ចាស់បំណុល អភិបាលក្រុមហ៊ុនមូលធន ឬ តំណាងអយ្យការ ។

មាត្រា ១៥.-

សំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចាត់ទុកថាបានបើកនៅកាលបរិច្ឆេទដែលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ១៦.-

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនត្រូវបើកឡើយ ហើយបណ្តឹងសុំត្រូវបានលើកចោល បើទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលមានចំនួនមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងដំណើរការនៃនីតិវិធី ។

បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើមានបុគ្គលពាក់ព័ន្ធណាមួយផ្តល់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ជាមុនសម្រាប់ធានាការចំណាយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនីតិវិធី ។

២-បុគ្គលដែលបានផ្តល់ប្រាក់ជាមុនតាមចំណុចទី ១ កថាខណ្ឌទី ២ អាចទាមទារ
យកប្រាក់នោះវិញពីរូបវន្តបុគ្គលដែលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងនីតិវិធីបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល នៅពេលដែលមានបណ្តឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ ការទាមទារយកប្រាក់នោះវិញអាចធ្វើបានក្នុងរយៈពេល ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលបានផ្តល់ប្រាក់ទៅឱ្យរូបវន្តបុគ្គលនោះ ។ ក្នុងករណីដែលមានវិវាទទាក់ទិននឹងបញ្ហាដែលថារូបវន្តបុគ្គលមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន រូបវន្តបុគ្គលនោះត្រូវផ្តល់ភស្តុតាងថាខ្លួនមិនបានខកខានក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទេ ។

មាត្រា ១៧.-

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE du PALAIS ROYAL

12/47

១-នៅពេលបដិសេធបណ្ដឹងសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយសារបណ្ដឹងសុំនោះគ្មានមូលហេតុសមស្រប តុលាការត្រូវចេញសេចក្ដីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអ្នកប្ដឹងចេញសងកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលនូវថ្លៃចំណាយផ្លូវច្បាប់ទាំងអស់ដែលភាគីទាំងឡាយបានចំណាយក្នុងការចូលរួមក្នុងបណ្ដឹងសុំនេះ ។

២-បើតុលាការរកឃើញថា បណ្ដឹងសុំនេះធ្វើឡើងដោយមានឧបាយកល ឬ បំណងទុច្ចរិត ឬ ដោយចេតនាទំលាក់កំហុសទៅលើកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល តុលាការសម្រេចបង្គាប់ឱ្យអ្នកប្ដឹងទទួលខុសត្រូវចេញសំណងខូចខាត ដែលបង្កឡើងដោយបណ្ដឹងសុំនេះ ។

មាត្រា ១៨.-

១-សេចក្ដីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចុះផ្សាយជាសាធារណៈក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យចុះបញ្ជី និងការិយាល័យតម្កល់ព័ត៌មានដែលគ្រប់គ្រងសិទ្ធិប្រាតិភោគឱ្យឆាប់បំផុតផងដែរ ។

២-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងរួមទាំងការចុះផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ យ៉ាងហោចណាស់ពីរ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្រកាសពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-បញ្ជាក់ថាសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល

ខ-ថ្ងៃផុតកំណត់សម្រាប់ការដាក់ជូនភស្ដុតាងនៃបណ្ដឹងទាមទារ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងអាសយដ្ឋានដែលត្រូវបញ្ជូនភស្ដុតាងនៃបណ្ដឹងទាមទារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនេះទៅឱ្យ

គ-ប្រកាសពីពេលវេលា និងទីកន្លែងបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

៣-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នបានទទួលសេចក្ដីប្រកាសរបស់កូនបំណុលដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ដែលមានឈ្មោះក្នុងសេចក្ដីប្រកាសនោះ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ២-ក ដល់ចំណុចទី ២-គ នៃមាត្រានេះ ។

13/47

ជំពូកទី ៤

អានុភាពនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ផ្នែកទី ១

អានុភាពទូទៅ

មាត្រា ១៩.-

១-បន្ទាប់ពីតុលាការសម្រេចបង្គាប់ឱ្យបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន និង រហូតទាល់តែសំណុំរឿងក្ស័យធននេះត្រូវបានបញ្ចប់ តុលាការត្រូវព្យួរដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធី ឬ បណ្តឹងផ្សេងទៀតទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ ដែលធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បំណុល ឬ ក្នុងនាមម្ចាស់បំណុលទល់នឹងកូនបំណុល ឬ ទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល ។

២-ក្នុងករណីដែលយល់ឃើញថាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនៅមានផលប្រយោជន៍ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឱ្យម្ចាស់បំណុលយកទ្រព្យដែលដាក់ធានាតាមហ៊ីប៉ូតែកទៅកាន់កាប់ និងលក់ទ្រព្យធានាដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ឬ អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលនេះ ប្រើប្រាស់ទ្រព្យធានាតាមមធ្យោបាយផ្សេង ដោយតម្រូវឱ្យម្ចាស់បំណុលទទួលការទូទាត់រំលោះបំណុលពីការប្រើប្រាស់នោះ ។

៣-ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវបានបើកទល់នឹងកូនបំណុល ដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិទូទៅ ការព្យួរពាក្យបណ្តឹងក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ
ក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះ រាល់បណ្តឹង ដំណើរការក្តី ឬ
នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុលរបស់កូនបំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ
រៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករ ។

ក្នុងករណីសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុលដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិមានកម្រិត ការព្យួរពាក្យបណ្តឹងក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះរាល់បណ្តឹងដំណើរការក្តី ឬ នីតិវិធីអនុវត្តលើបំណុលរបស់កូនបំណុលព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរៀងៗខ្លួនរបស់សហកម្មសិទ្ធិករទូទៅ ។

មិនមែនអភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ ដែលអាចទាមទារឱ្យសហកម្មសិទ្ធិករទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនលើបំណុលនៃកូនបំណុល ក្នុងកំឡុងពេលដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៤-ការព្យួរបណ្តឹងតាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលទាក់ទិននឹងប្រាក់បំណាច់ថ្លៃឈ្នួល និងថ្លៃចំណាយរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត ដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។

មាត្រា ២០.-

១-ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ត្រូវកំណត់ពីទ្រព្យនៃកូនបំណុល ។

២-ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងរាល់ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ និងសិទ្ធិលើបំណុលគ្រប់ប្រភេទ ដែលកូនបំណុលមានផលប្រយោជន៍ពីកម្មសិទ្ធិ ឬ ផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដែលកូនបំណុលមានសិទ្ធិទទួលនៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ ។

៣-ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល ទ្រព្យសម្បត្តិដូចខាងក្រោមមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលជាទ្រព្យនៃកូនបំណុលទេ :

ក-ទីកន្លែងដែលជាលំនៅឋានចម្បងរបស់កូនបំណុល ដែលមានតម្លៃមិនលើសពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល តាមតម្លៃទីផ្សារ

ខ-ទ្រព្យសកម្ម សិទ្ធិ ឬ សិទ្ធិលើបំណុលដែលក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីលើកលែងមិនឱ្យអនុវត្តប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ។

មាត្រា ២១.-

ទ្រព្យនៃកូនបំណុលត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែង និងសិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

មាត្រា ២២.-

កូនបំណុលត្រូវសហការជាមួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព និងត្រូវផ្តល់ជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននូវព័ត៌មានចាំបាច់ទាំងអស់ ដែលទាក់ទិននឹងអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន ។

-៩ទំ៖

មាត្រា ២៣.-

១-ដើម្បីបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន និងកិច្ចការផ្សេងទៀត អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានសិទ្ធិអំណាចដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ធ្វើជាតំណាងកូនបំណុល និងចាត់ចែងអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុលក្នុង សំណុំរឿងក្ស័យធន

ខ-ទទួលសំណុំលិខិតរបស់កូនបំណុលតាមប្រៃសណីយ៍ និងតាមប្រព័ន្ធអេឡិច-ត្រូនិកដែលផ្ញើជូនកូនបំណុល លើកលែងតែសំបុត្រ
និងលិខិតទាក់ទងដែលមានលក្ខណៈ ឯកជនទាំងស្រុង

គ-អនុវត្តបន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ប៉ុន្តែចំពោះតែវិសាលភាពដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន

ឃ-ទទួលទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល រាប់បញ្ចូលទាំងបញ្ជីគណនេយ្យ និង ឯកសាររបស់កូនបំណុល

ង-ប្រមូល និងបញ្ចូលក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុលនូវទឹកប្រាក់ ដែលនៅជំពាក់ពីការលក់ភាគហ៊ុនរបស់កូនបំណុល ឬ ការផ្ទេរភាគទុនដែលសហកម្មសិទ្ធិករមិនទាន់បង់ជូនកូនបំណុល

ច-ប្រើប្រាស់ និងយកទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលធ្វើពាណិជ្ជកម្ម រាប់បញ្ចូលទាំងការលក់ទ្រព្យសកម្ម ដែលគ្មានជាប់សិទ្ធិពីទ្រព្យធានា និងការបញ្ចាំ

ឆ-ទទួលបន្ទុកជាតំណាងកូនបំណុលដែលជាភាគីក្នុងការដោះស្រាយសំណុំរឿងក្នុងតុលាការ

ជ-រៀបចំបញ្ជីនៃការទាមទារបំណុល

ឈ-អនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលលក់ទ្រព្យសកម្មដែលជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិលើទ្រព្យធានារបស់ម្ចាស់បំណុលដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ជាធរមាន ហើយយកថ្លៃលក់ទ្រព្យសកម្មនោះមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល

ញ-រក្សាទុកដោយឡែកនូវទ្រព្យសកម្មដែលបង្កការស្មុគស្មាញដល់ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល

ជ-ស្នើសុំឱ្យតុលាការពិនិត្យរាល់បញ្ហារបស់បុគ្គល ដែលទាក់ទិននឹងអាជីវកម្ម របស់កូនបំណុល

ឋ-បញ្ឈប់ លុបចោល ឬ ប្រកាសមោឃភាព នូវប្រតិបត្តិការអាជីវកម្ម កិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ លិខិតផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ដែលកូនបំណុលជាភាគី ដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឌ-កោះប្រជុំ និងរៀបចំកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ

ឍ-រៀបចំនិងលើកសំណើផែនការសម្របសម្រួល បើមានការចាំបាច់

ណ-ជួលភ្នាក់ងារ និងអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ដើម្បីបម្រើកិច្ចការជាជំនួយការក្នុងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន

ត-ធ្វើគ្រប់សកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលស្របតាមគោលបំណងនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសដើម្បីបំពេញបន្ថែមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសិទ្ធិអំណាចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២៥.-

១-ចាប់ពីថ្ងៃដែលត្រូវបានតែងតាំងរហូតដល់ពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវ :

ក-បន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ប្រសិនបើអាជីវកម្មនេះអាចបន្តបានហើយនៅមានផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ច

ខ-សិក្សា និងវិភាគពីស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុល និងលទ្ធភាពនៃការស្តារនីតិសម្បទាឡើងវិញរបស់កូនបំណុល និង រៀបចំរបាយការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្រើប្រាស់ បទពិសោធន៍ព័ត៌មាន និងឯកសារគ្រប់គ្រងរបស់កូនបំណុលតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

17/47

មាត្រា ២៥.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់បំណុល តាមរយៈកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលមុននឹងធ្វើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម :

ក-លក់អចលនទ្រព្យរបស់កូនបំណុលតាមកិច្ចសន្យាឯកជន

ខ-លក់ ឬ ផ្ទេរទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយរបស់កូនបំណុលទៅឱ្យបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ទោះជាតាមមធ្យោបាយណាក្តី

គ-អនុវត្តប្រតិបត្តិការណាមួយដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការអនុម័ត ឬ ការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល ។

២-រាល់ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តផ្ទុយពីចំណុចទី១ ក និង ខ នៃមាត្រានេះ ត្រូវចាត់ទុកជាការរំលោភលើភារកិច្ចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ហើយនាំឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននេះមានការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន ចំពោះការខូចខាតដល់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ឬ ដល់ភាគីណាមួយក្នុងរឿងក្តីនេះ ។

មាត្រា ២៦.-

១-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវកំណត់តម្លៃលើទ្រព្យធានាដែលកាន់កាប់ដោយម្ចាស់បំណុល ដែលកូនបំណុលបានដាក់បញ្ចាំតាមគោលការណ៍សុចរិត ។ ការវាយតម្លៃរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាការកំណត់តម្លៃត្រឹមត្រូវលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល លើកលែងតែមានការតវ៉ាពីកូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុល ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលលើសពីតម្លៃ ដែលបានកំណត់ក្នុងចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះ ឬ មិនទាន់ទូទាត់គ្រប់បន្ទាប់ពីការយកថ្លៃលក់ទ្រព្យធានាមកសង ត្រូវមានសិទ្ធិទទួលការទូទាត់ពីសំណុំរឿងក្ស័យធនដូចគ្នានឹងសិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានកិច្ចធានាដែរ ។ បញ្ញត្តិនេះមិនអនុវត្តទេបើទ្រព្យធានាត្រូវបានកូនបំណុលផ្តល់សម្រាប់ធានាបំណុលរបស់បុគ្គលណាមួយដែលមិនមែនជាកូនបំណុល ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

18/12

៣-មុនពេលផុតរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ ដែលបានកំណត់តាមចំណុចទី ១នៃមាត្រានេះ ការវាយតម្លៃមិនត្រូវអនុវត្តទេប្រសិនបើ :

ក-តុលាការបានបង្គាប់ឱ្យចាប់ផ្តើមជម្រះបញ្ជីលើអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ឬ

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានលក់ ឬ បានអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់បំណុលលក់ទ្រព្យសកម្មតាមច្បាប់ជាធរមានដែលបានដាក់ធានា ឬ អនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិលើទ្រព្យធានា និងយកថ្លៃលក់ទ្រព្យនោះមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៧.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ជូនម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិប្រាតិភោគលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុលនូវការប្រាក់ទាំងអស់ដែលកើតឡើង គិតតាមអត្រាការប្រាក់នៃកិច្ចសន្យាលើទ្រព្យធានា ។ បើសិទ្ធិលើទ្រព្យធានាត្រូវបានផ្តល់ដើម្បីធានាបំណុលរបស់បុគ្គលណាមួយក្រៅពីកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបង់តែការប្រាក់ដែលកើតពីការដាក់ទ្រព្យធានា ប្រសិនបើបុគ្គលនោះគ្មានលទ្ធភាពទូទាត់ប្រាក់ដែលជំពាក់ម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងករណីគ្មានអត្រាការប្រាក់កំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា អត្រាការប្រាក់ត្រូវគណនាតាមអត្រាការប្រាក់ទីផ្សារ ។

៣-អត្រាការប្រាក់តាមចំណុចទី ១ នៃមាត្រានេះដែលត្រូវបង់ប្រចាំខែត្រូវអនុវត្តតែនៅពេលផុតរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយបន្តបង់ក្នុងរយៈពេលដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានលក់ទ្រព្យនោះ ។ ប្រាក់បានពីការលក់ត្រូវបានយកមកទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ២៨.-

១-តុលាការអាចសម្រេចថាកូនបំណុលជារូបវន្តបុគ្គល និងគ្រួសាររបស់កូនបំណុលអាចទទួលបាន ឬ មិនអាចទទួលចំណែកពីការថែរក្សាទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

២-មុនពេលមានសេចក្តីសម្រេចពីតុលាការតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នប្រយមានការយល់ព្រមពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល អាចដកថ្លៃថែរក្សា

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ទ្រព្យកូនបំណុលទៅឱ្យកូនបំណុលដែលជារូបវន្តបុគ្គល និងទៅឱ្យគ្រួសាររបស់កូនបំណុល តាមកម្រិតចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់ការរស់នៅ ។

មាត្រា ២៩.-

១-យ៉ាងយូរបំផុត ១៤(ដប់បួន)ថ្ងៃ ក្រោយពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលត្រូវដាក់ជូនតុលាការ និងអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននូវសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលចែងលំអិតអំពី :

ក-ទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និង

ខ-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់របស់កូនបំណុល ដោយបញ្ជាក់ពីឈ្មោះម្ចាស់បំណុល អាសយដ្ឋាន និងសេចក្តីបញ្ជាក់សង្ខេបអំពីបំណុលដែលជំពាក់ម្ចាស់បំណុលនីមួយៗ ។

២-កូនបំណុលត្រូវយល់ព្រមឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យលើទ្រព្យសម្បត្តិនិងកិច្ចការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួន នៅពេលដែលមានសំណើពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ តុលាការ ។

ផ្នែកទី ២

ការថែរក្សាការពារ និងការពង្រីកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល

មាត្រា ៣០.-

១-នៅពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន បើកិច្ចសន្យារវាងកូនបំណុល និង ភាគីនៃកិច្ចសន្យាមិនទាន់បានអនុវត្តចប់សព្វគ្រប់ដោយកូនបំណុល ឬ ដោយភាគីនៃកិច្ចសន្យា អភិបាលបណ្តោះអាសន្នអាចសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាត្រូវតែប្រកាសពីសេចក្តីសម្រេចនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនភាគីនៃកិច្ចសន្យា ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតចាប់ពីពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលចេញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នទេ កិច្ចសន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានបញ្ចប់ ហើយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចដាក់បណ្តឹងសុំទាមទារសំណងខូចខាតក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលពាក្យសុំពន្យារពេលជាលាយលក្ខណ៍

LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេលដែលក្នុងរយៈពេលនេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេចថាត្រូវបន្ត ឬ មិនត្រូវបន្តកិច្ចសន្យា ។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះ មិនត្រូវមានរយៈពេលលើសពី ១៤(ដប់បួន)ថ្ងៃឡើយ ។

៣-ភាគីនៃកិច្ចសន្យាក៏អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគ្រប់ពេលវេលាបានដែរ ដោយសុំឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្នគោរពតាមកិច្ចសន្យានេះ ។ ក្នុងករណីគ្មានសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីនៃកិច្ចសន្យាបានដាក់សំណើនោះ កិច្ចសន្យានឹងត្រូវចាត់ទុកថាបានបញ្ចប់ ហើយភាគីនៃកិច្ចសន្យាអាចប្តឹងទាមទារសំណងខូចខាតក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ នៅពេលទទួលពាក្យសុំពន្យារពេលជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារអំឡុងពេលមួយដែលក្នុងរយៈពេលនេះ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែប្រកាសសេចក្តីសម្រេចថា ខ្លួនត្រូវគោរពតាម ឬ មិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។ រាល់ការពន្យារពេលបែបនេះមិនត្រូវមានរយៈពេលលើសពី ១៤(ដប់បួន) ថ្ងៃឡើយ ។

៤-ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យាជាកិច្ចសន្យាទិញ-លក់មូលបត្រ សិទ្ធិ ឬ ទំនិញឯទៀតដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះនៅក្នុងទីផ្សារ ឬ ទីផ្សារមូលបត្រជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌទូលំទូលាយដែលរួមបញ្ចូលនូវកិច្ចសន្យាជាច្រើន ការសម្រេចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នថាត្រូវបន្តកិច្ចសន្យា ត្រូវតែធ្វើឡើងសម្រាប់ជាអត្ថប្រយោជន៍ដល់កិច្ចសន្យាទាំងអស់តាមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌរួម ។
អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនអាច
សម្រេចបន្តអនុវត្តតែកិច្ចសន្យាមួយចំនួនដែលមានក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខណ្ឌនេះឡើយ ។

៥-ចំពោះការសម្រេចរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាដែលតម្រូវឱ្យមានការបង់ប្រាក់ជាទៀងទាត់ចំពោះភាគីនៃកិច្ចសន្យា ការសម្រេចនេះមិនមានអានុភាពកំណត់ការបង់ប្រាក់ដែលមិនទាន់បានបង់មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនឡើយ ។

៦-រាល់សិទ្ធិលើបំណុលដែលកើតចេញពីកិច្ចសន្យា ដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានសម្រេចឱ្យបន្តអនុវត្ត ត្រូវចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលដែលធ្វើ

ឡើង ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយត្រូវអនុលោមតាមលំដាប់អាទិភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣១.-

១-សេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់មិនត្រូវបញ្ឈប់ កែប្រែ ឬ កាត់ផ្តាច់ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ កូនបំណុល ដោយផ្អែកតែលើមូលហេតុនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល ឬ មូលហេតុដែលកូនបំណុលនៅជំពាក់ថ្លៃសេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់ដែលបានប្រើប្រាស់ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធននេះឡើយ ។

២-ដោយគ្មានប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការសម្រេចបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ អ្នកផ្តល់សេវាប្រើប្រាស់ចាំបាច់អាចបដិសេធការបន្តកិច្ចសន្យាក្នុងការផ្តល់សេវាជូនកូនបំណុល បើអភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានផ្តល់កិច្ចធានាបង់ប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនក្នុងរូបភាពជាប្រាក់កក់ ឬ ប្រាក់ធានាសម្រាប់សេវាដែលត្រូវផ្តល់តាមការបន្តកិច្ចសន្យា បន្ទាប់ពីថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៣២.-

តាមបណ្តឹងរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងក្រោយពេលស្តាប់សវនាការរបស់ភាគីម្ខាងទៀត តុលាការអាចសម្រេចចាត់ទុកជាមោឃៈ នូវប្រតិបត្តិការមួយចំនួន ហើយអាចប្រកាសវិធានការសមស្របតាមមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ប្រតិបត្តិការជាក់លាក់ទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម :

១-ប្រតិបត្តិការដែលធ្វើឡើងដោយកូនបំណុលក្នុងគោលបំណងបន្លំ ម្ចាស់បំណុលដោយលាក់បំបាំងទ្រព្យរបស់ខ្លួនមិនឱ្យម្ចាស់បំណុលរកឃើញ ។

២-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៣(បី) ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលមិនបានទទួលតម្លៃតបស្នងអ្វីពីប្រតិបត្តិការនោះ លើកលែងតែប្រតិបត្តិការធម្មតាដែលជាប្រយោជន៍របស់សហព័ទ្ធ របស់កូនបំណុល ឬ ញាតិខ្សែផ្ទាល់របស់ញាតិ ឬ បុព្វញាតិ ។

៣-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកាតព្វកិច្ចរបស់កូនបំណុលមានតម្លៃច្រើនជាងតម្លៃកាតព្វកិច្ចភាគីម្ខាងទៀត ។

៤-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬ វត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយ ដែលភាគីម្ខាងទៀតនៃប្រតិបត្តិការជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៥-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬវត្ថុធានាបន្ថែមលើបំណុលហើយដែលភាគីម្ខាងទៀតមិនមែនជាបុគ្គលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

៦-ប្រតិបត្តិការដែលបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេល ១(មួយ)ឆ្នាំ មុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ដែលកូនបំណុលបានទូទាត់បំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សង ឬ ផ្តល់វត្ថុធានាថ្មី ឬ ផ្តល់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានាសម្រាប់បំណុលដែលមានប្រភេទដូចបានរៀបរាប់ នៅក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៣.-

១-នៅពេលដែលប្រតិបត្តិការ ឬ ការផ្ទេរត្រូវបានប្រកាសមោឃភាពក្នុងមាត្រា ៣២ នៃច្បាប់នេះ រាល់សាច់ប្រាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ ឬ ថ្លៃលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានផ្ទេរ នឹងត្រូវទាមទារយកវិញ និងត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងទ្រព្យកូនបំណុល ។

២-បុគ្គលដែលត្រូវគេប្តឹងទារប្រាក់ ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិដោយសារមោឃភាពនៃប្រតិបត្តិការមានសិទ្ធិទទួលតម្លៃតបស្នងចំពោះតម្លៃដែលខ្លួនបានផ្តល់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការនោះ ។ ការសងមកវិញត្រូវដកចេញពីទ្រព្យកូនបំណុលត្រឹមកម្រិត ដែលទ្រព្យប្រតិបត្តិការនៅមានក្នុងចំណោមទ្រព្យកូនបំណុល ។ បុគ្គលនេះក៏ត្រូវមានសិទ្ធិប្តឹងទាមទារសំណងក្នុងឋានៈជាម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនដែរ ។

មាត្រា ៣៤.-

១-នៅថ្ងៃបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន តាមអានុភាពច្បាប់ ឬ តាមអានុភាពនៃកិច្ចសន្យា ប្រសិនបើម្ចាស់បំណុលមានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះការទាមទារសំណងជាមួយនឹងកាតព្វកិច្ចដែលខ្លួនជំពាក់កូនបំណុល ការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនមិនមានអានុភាពលើសិទ្ធិទូទាត់ជម្រះនេះទេ ។

២-ក្នុងករណីដែលមានបណ្តឹងតវ៉ាពីកូនបំណុល ការយកទ្រព្យកូនបំណុលមកទូទាត់ជម្រះដោយម្ចាស់បំណុល ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ប្រសិនបើ :

ក-ម្ចាស់បំណុលបានក្លាយទៅជាកូនបំណុលនៃទ្រព្យ បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

ខ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានបណ្តឹងទាមទារពីម្ចាស់បំណុលម្នាក់ផ្សេងទៀត បន្ទាប់ពីការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន

គ-ម្ចាស់បំណុលទទួលបានសិទ្ធិធ្វើការទូទាត់ជម្រះ តាមរយៈប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្មដែលជាកម្មវត្ថុនៃការតវ៉ា ឬ មោឃភាពតាមច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់ផ្សេងទៀត

ឃ-បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ផ្នែកទី ៣
សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៣៥.-

១-ទ្រព្យកូនបំណុលត្រូវបានយកមកទូទាត់សងការទាមទារបំណុលសមស្របទល់នឹងកូនបំណុល និងការទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាល ។ បណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលត្រូវរួមបញ្ចូលនូវប្រាក់បំណាច់ថ្លៃសេវា និងការចំណាយនានារបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការរឿងក្តី ។

២-សិទ្ធិលើបំណុលដែលមិនទាន់ដល់កាលកំណត់សងនាកាលបរិច្ឆេទ ជម្រះបញ្ជី ត្រូវចាត់ទុកជាដល់កាលកំណត់សង នៅកាលបរិច្ឆេទជម្រះបញ្ជី ។

៣-សិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដោះស្រាយ ត្រូវចាត់ទុកថាជាសិទ្ធិលើបំណុលគ្មានលក្ខខណ្ឌ ដរាបណាលក្ខខណ្ឌនោះមិនទាន់ត្រូវបានបំពេញទេ ។

មាត្រា ៣៦.-

បណ្តឹងទាមទារបំណុលដូចខាងក្រោមនេះ មិនអាចទទួលយកបានទេក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន :

១-ការប្រាក់ដែលកើនលើសិទ្ធិលើបំណុល ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-ថ្លៃចំណាយរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការចូលរួមក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

៣-ប្រាក់ពិន័យ និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ប្រាក់ពិន័យរដ្ឋបាល និងផលវិបាកដែលកើតជាយថាហេតុពីបទល្មើសរដ្ឋបាលដែលតម្រូវឱ្យកូនបំណុលបង់ប្រាក់ ។

៤-បណ្តឹងទាមទារឱ្យអនុវត្តកាតព្វកិច្ចដែលគ្មានតម្លៃតបស្នង ។

៥-បណ្តឹងទាមទារឱ្យសងប្រាក់ធ្វើឡើងដោយបុគ្គលណាមួយដែលកាន់កាប់ផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលលើដើមទុនរបស់កូនបំណុលលើសពី ១០ (ដប់ភាគរយ) ដែលបានឱ្យខ្ចី ឬ បណ្តាលឱ្យមានបំណុលនោះដោយចៃដន្យ ឬ បានធ្វើកិច្ចធានា ឬ បានដាក់ទ្រព្យធានាឱ្យកូនបំណុល ។ ប្រសិនបើកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ បណ្តឹងទាមទារក្នុង កថាខណ្ឌនេះ ត្រូវអនុវត្តតែក្នុងករណីដែលសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់កូនបំណុលជាក្រុម ហ៊ុនមូលធន ។

៦-បណ្តឹងទាមទារដែលកូនបំណុលរួមគ្នា ឬ អ្នកធានាអាចប្រឆាំងនឹងកូនបំណុល ប្រសិនបើកូនបំណុលរួមគ្នានេះបានទូទាត់តាមការទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុល ។

៧-សិទ្ធិលើបំណុលដែលភស្តុតាងនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវបានដាក់ជូនក្រោយកាលកំណត់ឱ្យដាក់ជូនភស្តុតាងនោះ ។

៨-បណ្តឹងទាមទារបំណុលបន្ទាប់បន្សំដែលគ្មានអានុភាពក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបានព្រមព្រៀងរវាងម្ចាស់បំណុល និងកូនបំណុល ។

៩-ផលប្រយោជន៍នៃសិទ្ធិលើបំណុលដែលមានប្រភេទដូចពោលខាងលើ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ៣៧.-

បំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ត្រូវទូទាត់ជាតម្លៃថាំនស្មានជាប្រាក់រៀល នៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។ បណ្តឹងទាមទារបំណុលដែលកំណត់ប្រាក់ជារូបិយប័ណ្ណបរទេស ឬ កំណត់ឯកតាប្តូរប្រាក់ផ្សេងទៀតនឹងត្រូវប្តូរទៅជាប្រាក់រៀលតាមអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលកំណត់ដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា នៅកាលបរិច្ឆេទបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៣៨.-

១-ម្ចាស់បំណុលត្រូវដាក់រាល់ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលជូនអភិបាលបណ្តោះអាសន្នជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់ ។

២-ភស្តុតាងនៃសិទ្ធិលើបំណុលនីមួយៗ ត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-មូលដ្ឋានគតិយុត្ត និងមូលហេតុនៃបណ្តឹងទាមទារ

ខ-ពេលវេលាដែលបណ្តឹងទាមទារកើតឡើង

គ-ទឹកប្រាក់នៃបណ្តឹងទាមទារ

ឃ-រាល់សិទ្ធិអាទិភាពដែលអាចមានភ្ជាប់ជាមួយបណ្តឹងទាមទារ តាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ

ង-លក្ខណៈ និងលំដាប់ថ្នាក់នៃទ្រព្យធានាដែលបញ្ជាក់ក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិនៃកូនបំណុល និងសេចក្តីបញ្ជាក់លម្អិតអំពីទ្រព្យដែលដាក់ធានា

ច-ឯកសារទាំងឡាយ និងភស្តុតាងដទៃទៀតប្រសិនបើមាន ។

៣-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែជួយម្ចាស់បំណុលក្នុងការបំពេញទម្រង់បែបបទច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៩.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរៀបចំបញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ដោយបញ្ជាក់លម្អិតពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលម្ចាស់បំណុលបានដាក់ជូន ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ។ បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃមុន

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL
ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

26/4Ta.

កាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលឡើយ ។ បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូបអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

២-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ ត្រូវមានព័ត៌មានសង្ខេបតាមបែបបទងាយយល់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៨ ចំណុចទី ២ ក ដល់ចំណុចទី ២ ង ។ លើសពីនេះទៀតក្នុងករណីដែលទ្រព្យធានាស្ថិតក្នុងបណ្តឹងទាមទារ ការវាយតម្លៃលើផ្នែកដែលមានកិច្ចធានានៃបណ្តឹងទាមទារត្រូវកំណត់តាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-បញ្ជីនៃបណ្តឹងទាមទារ នឹងត្រូវបានពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់នៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥
ផែនការសម្រុះសម្រួល
ផ្នែកទី ១
ការរៀបចំផែនការ

មាត្រា ៤០.-

រាល់សំណើផែនការសម្រុះសម្រួល ត្រូវដាក់ជូនតុលាការមិនឱ្យលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃមុនកាលបរិច្ឆេទបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើផែនការសម្រុះសម្រួលដែលបានដាក់ជូនតុលាការ ត្រូវផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសាធារណជនអាចពិនិត្យមើលបានដោយឥតគិតថ្លៃ ។

មាត្រា ៤១.-

១-ផែនការសម្រុះសម្រួល ត្រូវចែងពីរយៈពេលសម្រាប់អនុវត្ត និងអាចចែងពីវិធីដោះស្រាយអសាធនភាពរបស់កូនបំណុលដោយរាប់បញ្ចូលទាំង :

ក-ការលុបចោល ឬ ការកាត់បន្ថយទឹកប្រាក់ក្នុងសិទ្ធិលើបំណុលណាមួយ ដូចជាការប្តូរយកជាភាគហ៊ុន ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល

ខ-ការកំណត់កាលវិភាគសម្រាប់ទូទាត់ប្រាក់ក្នុងបណ្តឹងទាមទារ

គ-ការបន្តអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល ឬ ផ្នែកណាមួយនៃអាជីវកម្មនេះដោយកូនបំណុលផ្ទាល់ ឬ បុគ្គលផ្សេងទៀត

ឃ-ការលក់ ការជម្រះនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់កូនបំណុល ទោះស្ថិតក្នុងការដាក់ធានា ឬ មិនស្ថិតក្នុងការដាក់ធានា ឬ សិទ្ធិឃាត់ទុករបស់តតិយជនក៏ដោយ ឬ ការបែងចែកទ្រព្យកូនបំណុលមួយផ្នែក ឬ ទាំងអស់ឱ្យទៅបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិលើទ្រព្យទាំងនោះក៏ដោយ ។

២-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែចែងពីការទូទាត់គ្រប់ចំនួននូវថ្លៃចំណាយក្នុងសំណុំរឿង និងបណ្តឹងទាមទារចំណាយខាងរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត និង បណ្តឹងទាមទារដែលបានធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៤២.-

សិទ្ធិលើបំណុលដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ មិនត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងផែនការសម្របសម្រួលទេ លើកលែងតែសិទ្ធិលើបំណុលដែលធ្វើឡើងតាមមាត្រា ៣៩ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៣.-

ថ្លៃចំណាយដែលកើតឡើងពីការរៀបចំសំណើផែនការសម្របសម្រួលរបស់កូនបំណុល ឬ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយខាងរដ្ឋបាល ដែលត្រូវទូទាត់ដោយទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។ ឯថ្លៃចំណាយដែលកើតចេញពីសំណើផែនការផ្សេងៗទៀត ត្រូវចាត់ទុកជាបន្ទុកចំណាយរបស់ភាគីដែលលើកសំណើនោះ ។

ផ្នែកទី ២

ការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល

មាត្រា ៤៤.-

ផែនការសម្របសម្រួលត្រូវដាក់សុំការពិនិត្យ និងឯកភាពពីម្ចាស់បំណុលក្នុងពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ឬ កិច្ចប្រជុំផ្សេងទៀតដែលកោះប្រជុំសម្រាប់គោលបំណងនេះ ។

មាត្រា ៤៥.-

១-ក្នុងការអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវបានបញ្ចូលជាក្រុមតាមប្រភេទ និងត្រូវបោះឆ្នោតស្របតាមចំនួនទឹកប្រាក់នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនតាមប្រភេទនីមួយៗដូចខាងក្រោមនេះ :

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

.៧/.. .ញុះ

ក-ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា

ខ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមមាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ១-គ នៃច្បាប់នេះ

គ-ម្ចាស់បំណុលដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលដែលស្ថិតនៅក្រោមមាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ១-ឃ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ផែនការសម្របសម្រួល ត្រូវតែមានការឯកភាពពី :

ក-ម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទ តាមរយៈការបោះឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុលនៅតាមប្រភេទនីមួយៗ ដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលមិនតិចជាង ៣/៤ (បីភាគបួន)នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ឬ

ខ-យ៉ាងហោចណាស់ពីម្ចាស់បំណុលមួយប្រភេទ តាមរយៈការបោះឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងប្រភេទនោះដែលមានសិទ្ធិលើបំណុលមិនតិចជាង ៣/៤(បីភាគបួន) នៃសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ៩៦.-

សិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការបោះឆ្នោតលើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវអនុលោមតាមមាត្រា ៧៥ នៃច្បាប់នេះ និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះ :

១-ម្ចាស់បំណុលដែលសិទ្ធិលើបំណុលរបស់ខ្លួនមិនខូចខាត ឬរងផលប៉ះពាល់ពីផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ និង

២-ម្ចាស់បំណុលដែលមានកិច្ចធានាមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតចំពោះតែ :

ក-ក្នុងករណីដែលទឹកប្រាក់សរុបក្នុងសិទ្ធិលើបំណុលលើសពី :

-តម្លៃទ្រព្យដែលមានកិច្ចធានាតាមការកំណត់របស់មាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ឬ

-លើសពីតម្លៃនៃប្រាក់ថ្លៃលក់ទ្រព្យធានា ឬ

ខ-ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុលលះបង់សិទ្ធិលើទ្រព្យដែលបានដាក់

មាត្រា ៩៧.-

១-ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីម្ចាស់បំណុលទាំងអស់បាន ឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួលតាមលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រា ៩៥ នៃច្បាប់នេះ អភិបាល បណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់ផែនការសម្របសម្រួល ។

២-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចទទួលស្គាល់ផែនការសម្របសម្រួល បើលក្ខ-ខណ្ឌខាងក្រោមនេះត្រូវបានបំពេញ :

ក-ការបោះឆ្នោតត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ

ខ-តាមផែនការសម្របសម្រួល ម្ចាស់បំណុលគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់នឹងត្រូវ ចាត់ទុកថា មានសិទ្ធិស្មើគ្នាក្នុងប្រភេទដូចគ្នា លើកលែងតែម្ចាស់បំណុលបានយល់ព្រមជា លាយលក្ខណ៍អក្សរថាស្ថិតក្នុងលំដាប់អាទិភាពទាបជាងម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀត

គ-តាមផែនការសម្របសម្រួល រាល់ម្ចាស់បំណុលដែលទាមទារនឹងទទួល បានការទូទាត់ចំពោះការទាមទារតាមកម្រិត ដែលមិនតិចជាងកម្រិតដែលម្ចាស់បំណុល នេះអាចនឹងទទួលបានពីការបែងចែកក្នុងពេលជម្រះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៩៧ នៃច្បាប់នេះ

ឃ-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់អាចទទួល បានទឹកប្រាក់ច្រើនជាងទឹកប្រាក់សរុបក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ខ្លួនឡើយ

ង-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ គ្មានការទូទាត់ដែលទាក់ទិននឹងប្រាក់ ចំណូលភាគលាភ ឬ ភាគទុនទៅឱ្យម្ចាស់ភាគហ៊ុន ឬ សហកម្មសិទ្ធិករនៃកូនបំណុលឡើយ រហូតទាល់តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមប្រភេទនៃម្ចាស់បំណុល ដែលមាន ការទាមទារក្នុងផែនការសម្របសម្រួលរួចរាល់សិន

ច-តាមផែនការសម្របសម្រួលនេះ មិនត្រូវធ្វើការទូទាត់ថ្លៃថែទាំណាដែល ច្រើនជាងប្រាក់ថ្លៃថែទាំដែលតុលាការបានកំណត់ចំពោះកូនបំណុលដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬសហកម្មសិទ្ធិករទូទៅរបស់កូនបំណុលដែលជាក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិឡើយ រហូតទាល់ តែបានបែងចែកប្រាក់ជូនអ្នកមានសិទ្ធិតាមថ្នាក់នៃម្ចាស់បំណុលដែលមានការទាមទារក្នុង ផែនការសម្របសម្រួលរួចហើយ ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

-៤

៣-បើផែនការសម្របសម្រួលមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ នៃមាត្រានេះទេ តុលាការត្រូវសម្រេចដើម្បីចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជីលើទ្រព្យកូនបំណុល ។

៤-ការសម្រេចរបស់តុលាការតាមមាត្រានេះ ត្រូវធ្វើឡើងមិនឱ្យលើសពី ៧(ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានដាក់ពាក្យសុំឱ្យតុលាការទទួលស្គាល់លើផែនការសម្របសម្រួល ។

មាត្រា ៤៨.-

១-ការទទួលស្គាល់របស់តុលាការលើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវមានអានុភាពបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយត្រូវចាប់ផ្តើមរយៈពេលនៃការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួលដែលបានកំណត់ ប៉ុន្តែការអនុវត្តផែនការនេះមិនត្រូវលើសពីរយៈពេលអតិបរមា ២(ពីរ) ឆ្នាំឡើយ បន្ទាប់ពីតុលាការបានទទួលស្គាល់លើផែនការសម្របសម្រួល ។

២-ផែនការសម្របសម្រួលដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយតុលាការ ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចលើម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ ហើយរំលត់រាល់សិទ្ធិលើបំណុលដែលមិនអាចទទួលស្គាល់ក្រៅពីសិទ្ធិលើបំណុលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៩.-

១-ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល រាល់ឯកសារអាជីវកម្មដែលចេញដោយកូនបំណុល ឬ ក្នុងនាមកូនបំណុលដែលមានសរសេរឈ្មោះកូនបំណុលត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់ពិស្តារ ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យផែនការសម្របសម្រួលអាចអនុវត្តចំពោះកូនបំណុលបាន ។

២-នៅពេលអនុម័តផែនការសម្របសម្រួល ឬ នៅកាលបរិច្ឆេទក្រោយពីនេះ ក្នុងគោលបំណងធានាការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួល តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបន្តការគ្រប់គ្រងតាមលក្ខខណ្ឌដែលតុលាការយល់ថា សមស្របនូវសកម្មភាពរបស់កូនបំណុល ឬ សកម្មភាពអ្នកចាត់ចែងការងាររបស់កូនបំណុល ។ ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចតាមចំណុចនេះតុលាការក៏ត្រូវកំណត់ចំនួនប្រាក់ចំណាយនានាសម្រាប់

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

-៧៉ះ

អភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវទូទាត់ដោយកូនបំណុលដែរ ។

មាត្រា ៥០.-

១-ក្នុងករណីដែលផែនការសម្របសម្រួល មិនត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈពេលដែលបានកំណត់ តុលាការត្រូវសម្រេចបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនទល់នឹងកូនបំណុល ។

២-ការដាក់ពាក្យសុំបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនតាមចំណុចទី ១ ខាងលើអាចធ្វើឡើងដោយកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬ តំណាងអយ្យការ ឬ អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដូចចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ ចំណុចទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបើកឡើងតាមចំណុចទី ១ ខាងលើ ត្រូវចាប់ផ្តើមភ្លាមៗជាមួយ និងការជម្រះបញ្ជីកូនបំណុល ។ អានុភាពនៃផែនការសម្របសម្រួលដែលទាក់ទិននឹងសិទ្ធិលើបំណុល សិទ្ធិលើទ្រព្យធានានិងសិទ្ធិផ្សេងៗទៀតរបស់ម្ចាស់បំណុល ត្រូវរក្សាទុកដដែលក្នុងការជម្រះបញ្ជីនេះ ។

ជំពូកទី ៦
ការបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល

មាត្រា ៥១.-

ដោយមានជំនួយពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចៅក្រមត្រូវកោះប្រជុំ និងធ្វើជាអធិបតីក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលលើកដំបូង ។

មាត្រា ៥២.-

នៅពេលបើកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវរាយការណ៍ពីស្ថានភាពអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល និងមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានស្ថានភាពអាជីវកម្មបែបនេះ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែបង្ហាញថាមាន ឬ គ្មានលទ្ធភាពក្នុងការបន្តអាជីវកម្មទាំងមូល ឬ មួយផ្នែករបស់កូនបំណុល មាន ឬ គ្មានលទ្ធភាពដែលត្រូវស្នើសុំការឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួល និងការអនុវត្តផែនការសម្របសម្រួលព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីផលវិបាកដែលកើតឡើងចំពោះការទូទាត់ឱ្យម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៥៣.-

នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវសម្រេចលើបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ :

១-សម្រេចលើផែនការបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន ដោយផ្អែកតាមរបាយការណ៍របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដែលរៀបចំសម្រាប់កិច្ចប្រជុំនេះ ។

២-សម្រេចលើផែនការសម្របសម្រួល ដែលត្រូវបានស្នើឡើងដោយកូនបំណុល ។

៣-ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់សិទ្ធិលើបំណុល

៤-សម្រេចលើបញ្ហាផ្សេងទៀតដែលទាក់ទិននឹងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៥៤.-

១-បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើរបាយការណ៍របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បើផែនការសម្របសម្រួលត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវបោះឆ្នោតសម្រេចលើផែនការសម្របសម្រួលនេះ ។

២-ក្នុងករណីដែលគ្មានសំណើផែនការសម្របសម្រួលរបស់កូនបំណុល ឬ សំណើផែនការសម្របសម្រួលមិនត្រូវបានឯកភាពដោយម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលត្រូវសម្រេចដើម្បី :

ក-ផ្អាកកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ប៉ុន្តែមិនត្រូវផ្អាកលើសពី ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃទេ ដើម្បីឱ្យកូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ដែលកាន់កាប់ទឹកប្រាក់សរុបមិនតិចជាង ១/៥ (មួយភាគប្រាំ) នៃបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់លើកសំណើផែនការសម្របសម្រួល ឬ

ខ-ចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុល ។

៣-បើកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលត្រូវបានផ្អាកដោយអនុលោមតាមចំណុចទី ២ ក ខាងលើ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសាជាថ្មី ម្ចាស់បំណុលត្រូវពិចារណា និងបោះឆ្នោតតែលើផែនការសម្របសម្រួលណាដែលបានស្នើឡើងប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់បំណុល

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE du PALAIS ROYAL

មិនឯកភាពលើផែនការសម្របសម្រួលក្នុងកិច្ចប្រជុំដែលកោះហៅសាជាថ្មីនេះ ការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុលនឹងត្រូវចាប់ផ្តើម ។

មាត្រា ៥៥.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន កូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលអាចតវ៉ា ពីសុពលភាព ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬ អាទិភាពផ្សេងទៀតនៃសិទ្ធិលើបំណុលក្នុងបញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ។ សិទ្ធិលើបំណុលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដើម្បីទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ប្រសិនបើក្នុងករណីដែលសិទ្ធិលើបំណុលនោះគ្មានការតវ៉ាពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់ក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។

២-ក្នុងករណីដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ម្ចាស់បំណុលតវ៉ាទៅនឹងសុពលភាព ចំនួនទឹកប្រាក់ ការកំណត់សិទ្ធិលើទ្រព្យធានា ឬ អាទិភាពឯទៀតនៃសិទ្ធិលើបំណុលនេះ ម្ចាស់បំណុលត្រូវស្វែងរកសាលក្រមសម្រេចលើសិទ្ធិលើបំណុលនេះតាមផ្លូវតុលាការ ។ តុលាការត្រូវបើកសវនាការលើករណីនេះឱ្យបានឆាប់បំផុត ។

៣-បញ្ជីនៃសិទ្ធិលើបំណុល ត្រូវរៀបចំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងត្រូវតម្កល់នៅតុលាការ បន្ទាប់ពីមានការកែប្រែដែលចាំបាច់តាមអានុភាពនៃសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដែលចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើនេះ ។

ជំពូកទី ៧
ការជម្រះបញ្ជី និងការទូទាត់សិទ្ធិលើបំណុល

មាត្រា ៥៦.-

១-នៅពេលចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជី អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្តូរទ្រព្យសកម្មដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់របស់កូនបំណុលឱ្យទៅជាសាច់ប្រាក់ឱ្យឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីឆ្លើយតបតម្រូវការនៃការទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

២-ក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវប្រើរាល់មធ្យោបាយពាណិជ្ជកម្មសមស្របដែលនាំឱ្យទទួលបានទិន្នផលជាសាច់ប្រាក់ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់កូនបំណុល ។

៣-ទ្រព្យសកម្មទាំងអស់របស់កូនបំណុលដែលមិនមែនជាសាច់ប្រាក់ ដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នលក់ជម្រះត្រូវតែគ្មានជាប់បន្ទុក ឬសិទ្ធិរបស់តតិយជនណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៥៧.-

១-ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិកូនបំណុល ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ទូទាត់បណ្តឹងទាមទារតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ប្រាក់បៀវត្សបុគ្គលិក និងនិយោជិត ប្រាក់បំណាច់របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន សេវារដ្ឋបាល និងប្រាក់ចំណាយប្រដាប់ក្តី

ខ-បណ្តឹងទាមទារដែលមានកិច្ចធានា រហូតដល់ត្រឹមកម្រិតខ្ពស់នៃតម្លៃនៃផ្នែកដែលមានកិច្ចធានាក្នុងបណ្តឹងទាមទារដូចបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ឬថ្លៃលក់សុទ្ធដែលបានមកពីការលក់ទ្រព្យធានានេះ

គ-ពន្ធដាររបស់រដ្ឋ ដែលមិនបានតម្កល់លិខិតជូនដំណឹង

ឃ-បណ្តឹងទាមទារគ្មានកិច្ចធានាទាំងអស់ដែលបានទទួលស្គាល់ ។

២-ចំពោះបណ្តឹងទាមទារដែលកំណត់នៅក្នុងចំណុចទី១-ខ ទឹកប្រាក់នៃបណ្តឹងទាមទារទាំងនេះ ដែលលើសពីកម្រិតដែលចែងក្នុងចំណុចទាំងនេះនឹងមានសិទ្ធិទទួលការទូទាត់ដូចគ្នានឹងបណ្តឹងទាមទារទូទៅ ដែលគ្មានកិច្ចធានាតាមចំណុចទី ១-ឃ ។

៣-ប្រាក់ថ្លៃលក់ដែលនៅសល់ពីការបែងចែក បន្ទាប់ពីការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ១ ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យកូនបំណុល ។

មាត្រា ៥៨.-

១-លើកលែងតែទ្រព្យសកម្មរបស់កូនបំណុលដែលមិនអាចលក់បាន អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុវត្តការជម្រះបញ្ជីចំពោះទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ហើយបែងចែកប្រាក់ជូន[illegible]មិនឱ្យលើសពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជី ។

តាមពាក្យសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន តុលាការអាចពន្យារពេល ៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ថែមសម្រាប់ការជម្រះបញ្ជីទ្រព្យកូនបំណុល និងការបែងចែកប្រាក់ដែលបានពីការលក់ ។

២-មូលនិធិអាចត្រូវបានបែងចែកឱ្យទៅម្ចាស់បំណុលក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនភ្លាមៗ នៅពេលមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

ជំពូកទី ៨
ការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន បន្ទាប់ពីការជម្រះបញ្ជី

មាត្រា ៥៩.-

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវដាក់ជូនតុលាការនូវរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។ របាយការណ៍នេះត្រូវចែងពីគណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់បានទូទាត់ ។ អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍នេះ មិនឱ្យលើសពី ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីការជម្រះឱ្យអស់នូវផ្នែកដែលអាចលក់បានទាំងអស់ក្នុងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

មាត្រា ៦០.-

តុលាការត្រូវកោះអញ្ជើញកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយម្ចាស់បំណុលក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីខ្លួនបានទទួលរបាយការណ៍ពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន អនុលោមតាមមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនេះ ត្រូវអនុម័តគណនីចុងក្រោយនៃការបែងចែក និងបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់បានទូទាត់ និងត្រូវសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ផ្នែកនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុលដែលមិនអាចលក់បាន ។

មាត្រា ៦១.-

១-តុលាការត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

២-សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនរបស់តុលាការត្រូវផ្សព្វផ្សាយក្នុងរាជកិច្ច និងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៦២.-

នៅពេលបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធនបន្ទាប់ពីការជម្រះបញ្ជីការិយាល័យរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងការិយាល័យរបស់គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបិទលែងមានតទៅទៀត ។ កូនបំណុលមានសិទ្ធិក្នុងការលក់ជម្រះនូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលនៅសល់ ។

មាត្រា ៦៣.-

ក្នុងករណីដែលកូនបំណុលជាក្រុមហ៊ុនមូលធន ត្រូវចាត់ទុកថាក្រុមហ៊ុននេះបានរំលាយនៅពេលតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធននៅពេលជម្រះបញ្ជី លើកលែងតែការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធននេះកើតឡើងពីការទូទាត់បណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ស្របតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

១-ក្នុងករណីដែលសំណុំរឿងក្ស័យធនបានបើកទល់នឹងកូនបំណុលដែលជារូបវន្តបុគ្គល ឬ ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិដែលនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធននៅពេលជម្រះបញ្ជី កូនបំណុលអាចដាក់បណ្តឹងសុំទៅតុលាការដើម្បីសុំឱ្យរួចខ្លួនពីបណ្តឹងទាមទារទាំងអស់ដែលមានការទទួលស្គាល់ ហើយមិនទាន់បានទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន លើកលែងតែកូនបំណុលបានទទួលទ្រព្យសកម្ម ឬ ប្រាក់ដែលបែងចែកមិនអស់ តាមមាត្រា ៥៧ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ទោះបីមានសេចក្តីសម្រេចដូចចំណុចទី ១ ក៏ដោយ ក៏បណ្តឹងទាមទារដែលគ្មានការទទួលស្គាល់ត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈនៅពេលបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន លើកលែងតែបណ្តឹងទាមទារដែលមានចែងតាមមាត្រា ៣៦ ចំណុចទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

២-ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ និងតំណាងអយ្យការមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងកិច្ចសវនាការ[illegible]លើបណ្តឹងសុំតាមចំណុចទី ១ ។

-ល-

៣-តុលាការត្រូវបដិសេធការរំដោះកូនបំណុលឱ្យរួចផុតពីបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់ទូទាត់ ប្រសិនបើ ៖

ក-កូនបំណុលមានពិរុទ្ធភាពពីបទព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសឆបោក ឬ បទល្មើសរំលោភលើសេចក្តីទុកចិត្តទាក់ទិននឹងភាពក្ស័យធននៃអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល

ខ-ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធនកូនបំណុលបានធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមិនត្រឹមត្រូវ ឬ មិនគ្រប់គ្រាន់អំពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយចេតនា ឬ ដោយធ្វេសប្រហែស ដើម្បីទទួលបានឥណទាន ឬ ទទួលបានការទូទាត់ពីមូលនិធិសាធារណៈ ឬ ដើម្បីជៀសវាងការទូទាត់ប្រាក់ឱ្យស្ថាប័នសាធារណៈ

គ-ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលត្រូវបានផ្តល់ការរំដោះឱ្យរួចពីបណ្តឹងទាមទារដែលមិនទាន់ទូទាត់ក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនមួយរួចហើយ

ឃ-ក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែចុងក្រោយមុនពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលមិនបានទូទាត់គ្រប់ចំនួនទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលដោយសារការបង្កើតបំណុលមិនសមស្របធ្វើឱ្យខ្ជះខ្ជាយទ្រព្យសកម្ម ឬ ការពន្យារពេលក្នុងការបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន ឬ ម្ចាស់បំណុលគ្មានបំណងកែលំអលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ចរបស់កូនបំណុលទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក៏ដោយ

ង-កូនបំណុលមិនបានរំលត់កាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី

ច-ក្នុងកំឡុងពេលបើកសំណុំរឿងក្ស័យធន កូនបំណុលបានបំពានកាតព្វកិច្ចក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការសហការនៅក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី

ឆ-កូនបំណុលបានផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត ឬ ព័ត៌មានមិនគ្រប់គ្រាន់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីជាដោយចេតនា ឬ អចេតនាក្តី ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៤-សេចក្តីសម្រេចធ្វើឡើងតាមមាត្រានេះ មិនត្រូវមានអានុភាពលើលទ្ធភាពរបស់ម្ចាស់បំណុលក្នុងការដាក់ពាក្យសុំបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធនប្រឆាំងនឹងកូនបំណុលតាមជំពូកទី ៩ ឡើយ ។

ជំពូកទី ៩
ការបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន
ដែលត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់ពីការជម្រះបញ្ជី

មាត្រា ៦៥.-

រាល់ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារក្នុងបញ្ជីបណ្តឹងទាមទារ ហើយមិនទាន់បានទូទាត់គ្រប់ចំនួនអាចដាក់បណ្តឹងសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធនក្នុងរយៈពេល ១(មួយ) ឆ្នាំ គិតចាប់ពីការបញ្ចប់សំណុំរឿងក្ស័យធន ។

មាត្រា ៦៦.-

១-សំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវចាប់ផ្តើមបន្តជាថ្មីតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការកាលណា :

ក-ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់សម្រាប់បណ្តឹងទាមទារសំណាងនេះត្រូវបានលុបចោលឱ្យរួចផុតពីបណ្តឹងទាមទារនៅក្នុងពេលបិទសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

ខ-មានទ្រព្យសកម្មដែលអាចយកមកទូទាត់បណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលបាន ហើយក្នុងករណីដែលតុលាការរកឃើញថាអត្ថិភាពនៃទ្រព្យសកម្មនេះមិនត្រូវបានលើកមកពិចារណាក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-សំណុំរឿងក្ស័យធនមិនត្រូវបន្តទេ កាលណាទឹកប្រាក់ ឬ តម្លៃនៃទ្រព្យសកម្មដែលចែងក្នុងចំណុចទី ១ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទូទាត់ថ្លៃចំណាយសម្រាប់បន្តសំណុំរឿងនេះ ។

មាត្រា ៦៧.-

១-សេចក្តីសម្រេចបន្តសំណុំរឿងក្ស័យធន បង្កើតសិទ្ធិរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងសិទ្ធិរបស់គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលឡើងវិញ ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

២-សំណុំរឿងក្ស័យធនដែលបន្ត ត្រូវអនុវត្តតាមរបៀបដូចគ្នានឹងការជម្រះបញ្ជី និង បទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទិននឹងច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនធម្មតាដែរ ។

ជំពូកទី ១០

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន និងម្ចាស់បំណុល

ផ្នែកទី ១

អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៦៨.-

១-មានតែរូបវន្តបុគ្គលទេ ដែលអាចត្រូវបានតែងតាំងជាអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បានដោយតុលាការ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនត្រូវ :

ក-ជាបុគ្គលដែលតុលាការបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលទាក់ទិននឹងអំពើឆបោក ឬរំលោភលើសេចក្តីទុកចិត្ត

ខ-ជាកូនបំណុល ម្ចាស់បំណុល ឬ បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ឬ

គ-ជាសហព័ន្ធរបស់ម្ចាស់បំណុល ឬ កូនបំណុល ឬ ជាសាច់ញាតិរបស់កូនបំណុល ឬ ម្ចាស់បំណុលណាម្នាក់ ។

៣-ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌អាចតម្រូវឱ្យ :

ក-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមានលក្ខណសម្បត្តិបន្ថែមដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ២

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ត្រូវទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយអនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៩.-

១-តុលាការត្រូវប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ចេញពីសំណុំរឿងក្ស័យធន ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក-តាមសំណើលាលែងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន

ខ-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន បាត់បង់លក្ខណសម្បត្តិដូចបានចែងក្នុងមាត្រា

៦៨ នៃច្បាប់នេះ

គ-មានសំណើពីម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារមានតម្លៃទឹកប្រាក់យ៉ាងតិច ៥១% (ហាសិបមួយភាគរយ) នៃបណ្តឹងទាមទារសរុប

ឃ-មានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា អភិបាលបណ្តោះអាសន្នមិនបានបំពេញភារកិច្ច ឬ បានបំពេញភារកិច្ចតាមវិធីដែលនាំឱ្យខូចផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលជាទូទៅ ។

២-តុលាការអាចប្រកាសដកអភិបាលបណ្តោះអាសន្នចេញនៅពេលណាក៏បាន តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដោយអនុលោមតាមចំណុច ១ ខាងលើ ។

៣-តុលាការត្រូវតែងតាំងអភិបាលបណ្តោះអាសន្នថ្មី ដើម្បីជំនួសអភិបាលបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវបានដកចេញ ។

មាត្រា ៧០.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមន្ត្រីរបស់តុលាការ ហើយត្រូវមានកាតព្វកិច្ចស្មោះត្រង់ចំពោះតុលាការតែប៉ុណ្ណោះ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានដែលទាក់ទិននឹងការចាត់ចែងទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ឬ ស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្ស័យធនឱ្យបានឆាប់រហ័ស តាមសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ម្ចាស់បំណុលម្នាក់ ឬ ច្រើននាក់ ។

មាត្រា ៧១.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវតែបំពេញមុខងារដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងយកចិត្តទុកដាក់ ប្រកបដោយវិចារណញ្ញាណតាមកាលៈទេសៈដូចគ្នានឹងអាជីវករដែរ ។

២-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះរាល់ភាគីនៃសំណុំរឿងក្ស័យធនលើការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីការមិនបានអនុវត្តមុខងារ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ននិងខ្វះការយកចិត្តទុកដាក់ ។

មាត្រា ៧២.-

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវទទួលបានប្រាក់បំណាច់ និងសំណងរាល់ថ្លៃចំណាយសមស្របដែលបានធ្វើឡើងក្នុងពេលបំពេញភារកិច្ច ។ ការគណនាអត្រាប្រាក់បំណាច់នេះ

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL ព្រះបរមរាជវាំង

41/476

-ទំ

ត្រូវពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួនដូចជាពេលវេលាដែលអភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានចំណាយក្នុងពេលបំពេញការងារ តម្លៃសរុបនៃទ្រព្យរបស់កូនបំណុល និងវិសាលភាព និងភាពស្មុគស្មាញនៃសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចចេញប្រកាសសម្រាប់គ្រប់គ្រងអត្រាប្រាក់បំណាច់សម្រាប់អភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានតាមសំណើរបស់ម្ចាស់បំណុល ។

ផ្នែកទី ២

ម្ចាស់បំណុល

មាត្រា ៧៣.–

១-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុលអាចត្រូវបានកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ននៅពេលណាក៏បាន បើអភិបាលបណ្តោះអាសន្នយល់ថាកិច្ចប្រជុំនេះមានប្រយោជន៍ដល់ការចាត់ចែងសំណុំរឿងក្ស័យធន ។

២-រាល់ម្ចាស់បំណុល អាចធ្វើសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអភិបាលបណ្តោះអាសន្នដើម្បីកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ សំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវបញ្ជាក់ពីបញ្ហាដែលស្នើសម្រាប់កិច្ចប្រជុំ ។

៣-កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវកោះអញ្ជើញដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីម្ចាស់បំណុលដែលស្នើសុំកិច្ចប្រជុំនេះ ។

៤-រាល់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវដឹកនាំដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬចៅក្រម ។

៥-មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ ។

មាត្រា ៧៤.–

១-អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ អំពីការកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល ដោយផ្ញើលិខិតជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ និងផ្សព្វផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃសំខាន់ៗ យ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ២(ពីរ) នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្រកាសអំពីព័ត៌មានដូចខាងក្រោមនេះ :

42/07

ក-ពេលវេលានៃកិច្ចប្រជុំ

ខ-ទីកន្លែងដែលត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំ

គ-បញ្ហាផ្សេងៗដែលស្នើសម្រាប់ការពិភាក្សាក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។

២-ត្រូវជូនដំណឹងដល់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់អំពីការកោះប្រជុំម្ចាស់បំណុល យ៉ាងហោចណាស់ ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ មុនបើកកិច្ចប្រជុំ ។

៣-ការមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃមាត្រានេះ នឹងបណ្តាលឱ្យសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនោះក្លាយជាមោឃៈ ។

៤-មាត្រានេះមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះកិច្ចប្រជុំដំបូងរបស់ម្ចាស់បំណុលឡើយ ។

មាត្រា ៧៥.-

១-សេចក្តីសម្រេចទាំងអស់ក្នុងគ្រប់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើឡើងដោយសំឡេងឆ្នោតគាំទ្ររបស់ម្ចាស់បំណុល ដែលកាន់កាប់ភាគច្រើននៃតម្លៃសរុបក្នុងបណ្តឹងទាមទាររបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះ ។

២-មានតែម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារមិនត្រូវបានជំទាស់ដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ដោយម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតទើបមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ។ ម្ចាស់បំណុលដែលបណ្តឹងទាមទារត្រូវបានជំទាស់អាចបោះឆ្នោតបានតែក្នុងករណីមានការអនុញ្ញាតពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬ ពីម្ចាស់បំណុលផ្សេងទៀតដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងកិច្ចប្រជុំ ។ ក្នុងករណីដែលភាគីទាំងនោះ មិនអាចមានកិច្ចព្រមព្រៀងលើសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ម្ចាស់បំណុលនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវធ្វើបណ្តឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅតុលាការ ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ហើយកិច្ចប្រជុំរបស់ម្ចាស់បំណុលនឹងត្រូវផ្អាកត្រឹមកាលបរិច្ឆេទមួយដែលមានរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃតុលាការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហានេះ ។

៣-ទោះបីមានចែងក្នុងចំណុចទី ២ ខាងលើនេះក៏ដោយ ក៏ម្ចាស់បំណុលដែលមានបណ្តឹងទាមទារដែលគ្មានការទទួលស្គាល់គ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតដែរ ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

43/47

-ទំព័រ

៤-ម្ចាស់បំណុលអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងអស់ ហើយអាចបោះឆ្នោតជាបុគ្គល ឬ តាមរយៈអាណត្តិគាហក ។

មាត្រា ៧៦.-

កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល អាចពិចារណា និងសម្រេចលើបញ្ហាដែលទាក់ទិននឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនមានជាអាទិ៍ :

១-ការទទួល និងពិចារណាលើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពនៃសំណុំរឿងក្ស័យធនពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

២-ការរៀបចំផែនការសម្របសម្រួល រាប់បញ្ចូលទាំងផែនការដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នផង ។

៣-ការអនុម័តលើផែនការសម្របសម្រួល ។

៤-ការសម្រេចប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរបស់កូនបំណុល និងចាប់ផ្តើមការជម្រះបញ្ជីលើទ្រព្យរបស់កូនបំណុល ។

៥-ការបញ្ឈប់ និងការផ្លាស់ប្តូរអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

៦-ការធ្វើសំណើទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ទាក់ទិននឹងប្រាក់បំណាច់របស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ។

៧-ការតែងតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។

៨-ការទទួលរាល់អនុសាសន៍ពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ។

មាត្រា ៧៧.-

រាល់សេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចរបស់ម្ចាស់បំណុលទាំងអស់ រាប់បញ្ចូលទាំងម្ចាស់បំណុលដែលអវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំផងដែរ ។

មាត្រា ៧៨.-

១-ក្នុងគ្រប់កិច្ចប្រជុំម្ចាស់បំណុល ម្ចាស់បំណុលអាចជ្រើសតាំងគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលត្រូវមានសមាជិកយ៉ាងហោចណាស់ ៣(បី) រូប ហើយមិនលើសពី ៩ (ប្រាំបួន)

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

រូប ដែលជ្រើសរើសក្នុងចំណោមតំណាងម្ចាស់បំណុលមានកិច្ចធានា និងម្ចាស់បំណុលគ្មានកិច្ចធានា ។

២-ថ្លៃចំណាយទាំងអស់ដែលម្ចាស់បំណុលបានចំណាយក្នុងការបង្កើត និងដំណើរការនៃគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវបានចាត់ទុកជាបណ្តឹងទាមទារដែលធ្វើឡើងដោយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងដំណើរការសំណុំរឿងក្ស័យធន ហើយត្រូវទូទាត់ករណីនេះដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧៩.-

១-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល ត្រូវធ្វើការងារតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់បំណុលទាំងមូល ។

២-គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ម្ចាស់បំណុលដែលមានទឹកប្រាក់ភាគច្រើនក្នុងបណ្តឹងទាមទារសរុបទល់នឹងកូនបំណុល ។ បើមានការស្នើសុំពីអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន គណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលអាចជួយអភិបាលបណ្តោះអាសន្នក្នុងការចាត់ចែងទ្រព្យរបស់កូនបំណុលបាន ។

៣-តាមការស្នើសុំពីគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុល អភិបាលបណ្តោះអាសន្នត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យគណៈកម្មការម្ចាស់បំណុលពិនិត្យបញ្ជីគណនេយ្យ និងគណនីទាំងឡាយរបស់កូនបំណុល ។

ជំពូកទី ១១
ការបញ្ជូនឯកសារ

មាត្រា ៨០.-

១-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅទីស្នាក់ការអាជីវកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬ នីតិបុគ្គលដែលបានចុះបញ្ជី ។

២-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យរូបវន្តបុគ្គលដែលរស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការប្រគល់ឯកសារនៅលំនៅឋាន ឬទីស្នាក់នៅរបស់បុគ្គលនោះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

៣-ការបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធនទៅឱ្យនីតិបុគ្គលដែលបង្កើតឡើងតាមច្បាប់បរទេស ឬរូបវន្តបុគ្គលដែលរស់នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការចុះផ្សាយជូនដំណឹងយ៉ាងហោចណាស់ក្នុងសារព័ត៌មានមួយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងក្នុងសារព័ត៌មានមួយទៀតនៅក្នុងប្រទេសដែលជាកន្លែងបង្កើតនីតិបុគ្គល ឬ ជាកន្លែងរូបវន្តបុគ្គលនោះរស់នៅ ។

៤-តាមបណ្តឹងសុំរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យបញ្ជូនឯកសារដែលទាក់ទងនឹងសំណុំរឿងក្ស័យធន តាមវិធីផ្សេងពីវិធីដែលបានចែងក្នុងចំណុចទី ១ រហូតដល់ចំណុចទី ៣ នៃមាត្រានេះ ប្រសិនបើតុលាការយល់ថាវិធីផ្សេងនោះមានភាពសមស្របនិងជាក់លាក់ជាង ។

ជំពូកទី ១២
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨១.-

រាល់បទល្មើសក្នុងសំណុំរឿងក្ស័យធនត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១៣
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨២.-

១-ក្នុងរយៈពេលដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅមិនទាន់មានតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការសាមញ្ញមានសមត្ថកិច្ច លើរឿងក្តីក្ស័យធនទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២-នៅពេលដែលតុលាការពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តុលាការសាមញ្ញត្រូវផ្ទេរសមត្ថកិច្ចលើរឿងក្តីក្ស័យធនទាំងអស់ជូនទៅតុលាការពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ១៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៣.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៨៤.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧
ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបញ្ជាសំបទ្ទាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

នស/រកម.១២០៧/០២៣ **ហត្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ**

សម្តេចអគ្គមហាធម្មពោធិសាល ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី
ហត្ថលេខា
គឹម ស៊ីថន

លេខ: ៥៧០ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧
អគ្គលេខាធិការរងនៃរាជរដ្ឋាភិបាល
ស៊ុំ ជីនកេន